

”Fuld af kærlighed” balancerer kunstnerisk kvalitet med skråsikkerhed

Lars Ranthe og Stine Stengade i "Fuld af kærlighed". Foto: Andreas Bastiansen/Nimbus Film

Mikkel Stolt
25.05.2024

FILM // ANMELDELSE – Pressematerialet beder os om at huske på, at ”Fuld af Kærlighed” *ikke* er instruktør Christina Rosendahls egen historie én til én. Men den er yderst personlig, og minder os om, hvornår (film)kunst er bedst: Når kunstneren giver noget af sig selv. Men det bliver måske allerbedst, når det sker uden at fortælle, *hvad* der er? Det ændrer dog ikke på, at det er en seværdig film.

Fuld af kærlighed

Dansk drama, 2024, 110 min.

Instr. og manus: Christina Rosendahl **Medv.:** Viilbjørk Malling Agger, Stine Stengade, Lars Ranthe, Ella Paaske m.fl.

Premiere d. 23. maj over hele landet, bl.a. via Biografklub Danmark

Det er alligevel sjældent, man får serveret en spillefilm med en så specifik manual. Men i foromtalen er det blevet pointeret, at filmen fejler, hvis ikke vi eller samfundet lærer af den. Instruktøren Christina Rosendahl siger direkte, at den gerne skulle føre

til, at familierapi bliver indført for alle pårørende til alkoholikere.
Behandlingsgaranti, tak.

Skal jeg til at se et OBS-indslag på 1 ½ time? Det er et spørgsmål, som mange anmeldere og biografgængere vil spørge sig selv om, og det må instruktøren finde sig i, at vi gør. Og det gør hun helt sikkert også, for hun må vide, at det er risikoen for at ville viderebringe en så tematisk og problemorienteret handling i en film til biograferne. Så lad mig straks sige, at det skal man ikke – altså se en lang oplysningsfilm. Eller jo, det skal man faktisk, hvis man ellers kan huske nogle af de elegante, fiktionsindslag, der faktisk er blevet vist på **OBS-tv gennem årene**.

Fuld af kærlighed – hvad kan man forvente?

Vi ved alle, at filmen handler om alkoholmisbrug og dens afledte virkninger på en familie, hvoraf storesøster Sofia er hovedpersonen, og man kan også regne med, at den tilbyder en løsning. Instruktøren skal så tilbyde os noget andet end et vækkelsesmøde, og det gør hun selvfølgelig også.

Selve handlingen udgør jo kun halvdelen af en filmoplevelse (plus/minus), og adskillige gange overrasker filmen med interessante men kortvarige æstetiske detaljer, som vi også har set det flere gange i Rosendahls tidligere film. Ultranærbilleder og håndholdt kamera, der næsten provokerer; optagelser, der kunne være taget med en telefon; slow-motion eksplosioner med abrupt lyd og musik; den 'uforklarlige' lille pige, der optræder som en slags meddeler og medvidende; erindrings-scener fra tidligere i det tidlige forløb, klippet non-lineært.

Stine Stengade fungerer fremragende som hovedpersonen Sofia. Foto: Louise McLaughlin/Nimbus Film

Ligeledes er en helt enkelt og enestående scene, som i modsætning til resten af den ellers ret kornede film, filmet i noget, der ligner et reklamefilmstudie. Sofia cykler hjem i regnvejr fra en telttur med *wanna-be*-kæresten, og det er en kærkommen æstetisk kontrast til det forudsigelige i, at hun naturligvis ikke kan få det til at fungere med en fyr på dette tidspunkt i sit liv.

Alle spiller godt, og det er altså ikke kun et spørgsmål, hvorvidt skuespillerne er gode i forvejen, men også om hvorvidt instruktørens valg, selve teksten og atmosfæren på filmsettet gør dem gode. Især et fastholdt halvnær-billede af Stine Stengade, da hun føler sig lidt provokeret under terapien virker stærkt. Jeg ved ikke, om der ligger en ironi i, at det er en af ”**Druk**”-skuespillerne, der spiller alkoholikeren i denne film, men her er Lars Ranthe sat ganske overbevisende i scene. Det samme er Viilbjørk Malling Agger i rollen som Sofia, og det lykkes hende at røre mig. Og at røre os og skabe patos – det er noget, filmen gerne vil – og så løber den risikoen ved, at det hele bliver lidt for tårevædet.

Selve terapien i filmen virker dog indlysende i scenerne – og instruktøren må have gode erfaringer – men reelt har vi jo ingen chance for at vide, om det også passer. Det er jo problemet med problemorienterede film, der også vil være problemløsende. Vi bliver nødt til at tro på det. Stengades rolle i filmen – som vel i virkeligheden er hende, som filmens titel omfavner? – giver heldigvis og klogt nok af manusforfatteren (også Rosendahl) et modspil til familiens nye liv via forskellige replikker, og hendes rolle er kompleks nok til, at vi andre også må stille spørgsmål. Men hendes karakter er jo slet ikke filmens helt – tværtimod – og det ensretter måske filmen lidt igen.

Viilbjørk Malling Agger og Lars Ranthe som datter og far fuld. Foto: Louise McLaughlin/Nimbus Film

Instruktøren kontra aktivisten

Og det er nok det, der bekymrer mig mest med de film, som insisterer på at komme med et budskab. Det kunstneriske temperament bliver den lille i forhold til temaet – og at filmen altid har ret og ikke er i tvivl. For mig er kunstnerisk kvalitet svært foreneligt med skråsikkerhed. I dette tilfælde er emnet selvfølgelig ikke kontroversielt – druk i familier skal behandles – men folk, der har ret, synes jo aldrig, at de er kontroversielle. De har bare ret, synes de.

Hvis handlingen blev genindspillet som en amerikansk *TV-movie of the week*, ville den være utålelig. Nu er den det modsatte, ja, faktisk helt seværdig. Det er superfedt, at Christina Rosendahl trækker på egen erfaring i sit arbejde – det giver dybde og engagement – men måske burde nogen ligefrem sætte hende hovedstolen for døren: Lad *filminstruktøren* bestemme fremfor aktivisten – for det er i virkeligheden *hende*, der i mine øjne kan engagere os mest.

Læs også denne filmanmeldelse af POV's filmredaktør Mikkel Stolt:

["Filmverdenens amerikanske mester har ikke mistet grebet"](#)

alkoholmisbrug

behandling

Christina Rosendahl

familie

terapi

Mikkel Stolt

Mikkel Stolt (f. 1965), filminstruktør og forfatter, cand.phil. i filmvidenskab (1992), medstifter og medejer af Fenris Film & Multimedia ApS (1993-2021). Som instruktør har han både lavet "normale" tv-dokumentarer, undervisnings- og museumsfilm og ikk...

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller bliv medlem!

Hold dig opdateret med ugens væsentligste analyser, anmeldelser og essays i **POV Weekend** – hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her →

Ja tak, send mig POV Weekend

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-profit medie.

Har du mulighed for at bidrage til vores arbejde? Bliv medlem her →